

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/326/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118204867
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4118204867.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a sudkýň Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Břeclav, Náměstí T. G. Masaryka 2392/17, Česká republika, IČO: 04 355 211, zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Bratislava Majerníkova 3479/3A, proti žalovanej: E. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., U. Y. XXXX/XX, o zaplatenie istiny 100 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 8. októbra 2018 č. k. 10Csp/60/2018-39 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaná nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a) zák. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca je právnym nástupcom veriteľa MINIHOTOVOST, a. s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, ktorá mala v predmete podnikania poskytovanie úverov. Žalovaná je fyzická osoba. Žalobca predložil súdu písomnú zmluvu o úvere, v ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver 100 eur a žalovaná sa mu ho zaviazala vrátiť spolu s nákladmi 28 eur do 28 dní od poskytnutia úveru. Zmluva nie je podpísaná zmluvnými stranami. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovanej úver poskytol, čo však nepreukázal. Žalovaná mu mala úver vrátiť do 19. 05. 2015, čo však neurobila. Súčasťou zmluvy mali byť všeobecné podmienky poskytnutia úveru, v ktorých čl. 18 je uvedené, že veriteľ má právo upozorniť spotrebiteľa na jeho omeškanie a požadovať od neho vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou 3 eur. Tieto všeobecné podmienky poskytnutia úveru nie sú podpísané zmluvnými stranami. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovanú štyrikrát upomínal, čo však nepreukázal a žalobu vzal v priebehu konania v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 12 eur späť. Žalobca v konaní tvrdil, že jeho právny predchodca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z predloženého výpisu z obchodného registra a všeobecných podmienok poskytnutia úveru vyplýva, že veriteľ bol právnickou osobou a v čase uzavretia zmluvy mal v predmete podnikania poskytovanie úverov, žalovaná je fyzickou osobou, a preto je táto zmluva spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo ani nebolo v konaní sporné. Z tvrdení uvedených v žalobe vyplýva, že zmluva o úvere mala byť uzavretá na diaľku podľa zákona č. 266/2005 Z. z. Žalobca však v konaní nepreukázal, že si splnil svoj záväzok zo zmluvy o úvere a žalovanej poskytol

úver 100 eur, ktorý mu je žalovaná povinná vrátiť. Žalovaná síce nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, ale pretože ide o spotrebiteľský vzťah a tento prostriedok procesného útoku podlieha koncentrácii podľa § 153 a 154 CSP, tieto ustanovenia sa v tomto konaní nepoužijú podľa § 296 CSP. Pretože žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku, súd žalobu v zostávajúcej časti po čiastočnom späťvzatí žaloby zamietol, spolu s príslušnými úrokmi z omeškania. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP, ale pretože v konaní úspešnej žalovanej, ktorá ani nezavinila čiastočné zastavenie konania, žiadne trovy nevznikli, tak jej súd ich náhradu proti žalobcovi, ktorý nebol úspešný a zavinil čiastočné zastavenie konania, nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že má za to, že v predmetnom sporovom konaní došlo k vade uvedenej v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a k vade uvedenej v ustanovení § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 21. 04. 2015 zmluvu o úvere č. 464833, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol krátkodobý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 100 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s dojednanou odplatom, ktorá predstavuje sumu vo výške 28 eur. Žalovaná sa zaviazala celkovú čiastku zaplatiť v lehote 28 dní odo dňa poskytnutia úveru na účet veriteľa. Žalovanej bol zo strany žalobcu poskytnutý úver vo výške 100 eur dňa 21. 04. 2015. Ako dôkaz predložil výpis z podnikateľského účtu MINIHOTOVOSTĚ, a. s. Uvedená skutočnosť vyplýva z listinných dôkazov, ktoré žalobca súdu prvej inštancie predložil vo forme príloh k návrhu na začatie konania. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno pri preukázaní dôvodu uplatňovaného nároku. Žalobca mal za to, že ním uplatňovaný nárok bol dostatočne preukázaný a podložený listinnými dôkazmi priloženými k žalobe. Z uvedených dôkazov navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prerokoval vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a po prerokovaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom konania (po čiastočnom späťvzatí žaloby v rozsahu 12 eur pred zaslaním žaloby žalovanej) je žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 100 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 100 eur od 27. 05. 2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 21. 04. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 464833, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 100 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28 eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol, keď mal za to, že žalobca nepreukázal, že si splnil svoj záväzok zo zmluvy o úvere a žalovanej poskytol úver 100 eur.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

9. Ustanovenie § 366 CSP upravuje novoty v odvolacom konaní, teda upravuje, za akých podmienok sa v odvolacom konaní pripúšťa použitie prostriedkov procesného útoku alebo prostriedkov procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie.

10. Keďže odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolateľa viazaný, posudzoval správnosť výroku napadnutého rozsudku len vo vzťahu k žalobcom uvádzaným dôvodom, pričom ten v odvolaní tvrdil, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež tvrdil, že žalovanej bol zo strany žalobcu poskytnutý úver vo výške 100 eur na číslo bankového účtu žalovanej IBAN F. dňa 21. 04. 2015, pričom táto skutočnosť vyplývala z listinných dôkazov, ktoré žalobca predložil súdu vo forme príloh k návrhu na začatie konania. Z uvedených dôvodov mal za to, že jeho nárok bol dostatočne preukázaný a podložený listinnými dôkazmi priloženými k žalobe. S týmito odvolacími dôvodmi žalobcu sa však odvolací súd nestotožňuje. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca predložil súdu písomnú zmluvu o úvere, v ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver 100 eur a žalovaná sa mu ho zaviazala vrátiť spolu s nákladmi 28 eur do 28 dní od poskytnutia úveru. Mal však za to, že žalobca poskytnutie úveru nepreukázal. Žalobca k žalobe priložil plnomocenstvo, výpis z obchodného registra žalobcu, zmluvu o spotrebiteľskom úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Plnenie zo zmluvy týmito predloženými dokladmi nepreukázal. Súd prvej inštancie žalobcu následne vyzval, aby v súlade s § 138 CSP vzal žalobu späť, pretože zo skutočností tvrdených v žalobe je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná, lebo nie je preukázané, že žalobca si splnil svoje povinnosti zo zmluvného vzťahu so žalovanou, platná dohoda o zmluvnej pokute a nárok na jej zaplatenie. Na výzvu súdu žalobca reagoval podaním zo dňa 08. 08. 2018 tak, že vzal žalobu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 12 eur späť, doklad o splnení si povinností zo zmluvného vzťahu so žalovanou však nepredložil, aj keď mu po výzve súdu prvej inštancie muselo byť zrejmé, že bez predloženia takéhoto dokladu mu bude žaloba zamietnutá. Napriek uvedenému, žalobca predložil doklad o splnení si povinností zo zmluvného vzťahu so žalovanou až k odvolaniu, a teda ide o novotu v odvolacom konaní, pričom keďže nejde o žiaden z dôvodov uvedených v § 366 CSP, na tento dôkaz v odvolacom konaní odvolací súd už nemôže prihliadnuť. Bez prihliadnutia na žalobcom predložený dôkaz v odvolacom konaní je záver súdu o nepreukázaní plnenia zo zmluvy správny. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Na záver odvolací súd ešte dodáva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v danej veci pre žalobcu nemohlo byť prekvapivé, keď mu po výzve súdu na späťvzatie žaloby z dôvodu nepreukázania si povinností zo zmluvného vzťahu so žalovanou muselo byť zrejmé, že bez predloženia takéhoto dokladu mu súd žalobu zamietne, no napriek tomu na výzvu súdu nereagoval a takýto doklad súdu prvej inštancie nepredložil a predložil ho až v odvolacom konaní. Vzhľadom k dôvodom odvolania sa odvolací súd v odvolacom konaní potom už ani nezaoberal tým, či postup súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 138 CSP bol správny, prípadne, či mal súd prvej inštancie postupovať iným spôsobom.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovanej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).